

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 10Co/33/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2121205292
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiána Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2121205292.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Bibiána Ťažiarová a členiek senátu: JUDr. Zlatica Javorová a JUDr. Gabriela Brišková, v právnej veci navrhovateliek: 1. K. H., nar. X.X.XXXX, bytom I. XXX/X, Leopoldov, zastúpenej advokátkou: JUDr. Barbora Petrovič, so sídlom Hlavná 44, Trnava, 2. mal. B. H., nar. X.X.XXXX, bytom u navrhovateľky 1., zastúpenej procesným opatrovníkom: Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, so sídlom Jarmočná 3, Hlohovec, proti povinnému z neodkladného opatrenia: E. O., nar. XX.X.XXXX, bytom L. U. XXXX/XX, T. - H., zastúpeného advokátkou: Mgr. Jaroslava Krajčovičová Šoková, so sídlom SNP 10, Hlohovec, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolania strán proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č. k. 37C/62/2021-55 zo dňa 5. októbra 2021, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie povinného z neodkladného opatrenia voči IV. a VII. výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie o d m i e t a.

II. Napadnuté výroky I., II. a III. m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a.

III. Napadnutý (zamietajúci) IV. výrok v časti uloženia zákazu povinnému z neodkladného opatrenia približovať sa k maloletej B. H., nar. X.X.XXXX na vzdialenosť kratšiu ako je 30 metrov p o t v r d z u j e.

IV. Napadnutý V. výrok r u š í.

V. Povinnému z neodkladného opatrenia n e p r i z n á v a nárok voči navrhovateľke 1. a navrhovateľke 2. na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie I. výrokom uložil žalovanému (E. O., pozn. odvolacieho súdu) povinnosť nevstupovať na miesto, kde býva žalobkyňa spolu s maloletou B., t.j. na adresu I. XXX/X, XXX XX M., II. výrokom uložil žalovanému (E. O., pozn. odvolacieho súdu) povinnosť nepribližovať sa k žalobkyni na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov, s výnimkou času počas prevzatia resp. odovzdávania maloletej, v súvislosti realizáciou styku s maloletou a s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a správnom konaní, na ktoré bude žalovaný predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť žalovaného na týchto úkonoch, III. výrokom rozhodol, že neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia trestného konania začatého na základe trestného oznámenia žalobkyne (K. H., pozn. odvolacieho súdu) zo dňa 23.8.2021, IV. výrokom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo zvyšku zamietol, V. výrokom poučil žalovaného (E. O., pozn. odvolacieho súdu), že môže podať proti žalobkyni (K. H., pozn. odvolacieho súdu) žalobu vo veci samej, a to o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla, VI. výrokom rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania, VII. výrokom ustanovil Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, za procesného opatrovníka na zastupovanie maloletej B. v konaní.

2. Rozhodnutie okresný súd odôvodnil právne aplikáciou ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. f), g), h) CSP, § 326 ods. 1, § 327 CSP, § 328 ods. 1, § 328 ods. 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1 CSP, § 337 ods. 1, 2, § 68 ods. 1, 2, § 69, § 255 ods. 1, 2, § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, § 30 Občianskeho zákonníka, § 31 ods. 2 Zákona o rodine, § 117 Civilného mimosporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie právne uzavrel, že za daného skutkového stavu je návrh na nariadenie neodkladného opatrenia čiastočne dôvodný. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa skladá z troch samostatných návrhov, z návrhu na zákaz vstupu na bydlisko K. H. a maloletej dcéry, z návrhu na zákaz priblíženia sa k K. H. a aj k maloletej dcére a z návrhu na zákaz kontaktovania K. H.. K. H. k návrhu priložila oznámenie na OR PZ zo dňa 21.8.2021 a zo dňa 23.8.2021, avšak z uvedeného nie je zrejmé v akom štádiu sa toto konanie nachádza. Ďalej predložila fotografie svojho zničeného zariadenia bytu, ktoré mal svojim konaním spôsobiť povinný z neodkladného opatrenia. Z uvedených skutočností možno mať za osvedčené, že povinný z neodkladného opatrenia ohrozuje telesnú a duševnú integritu K. H., ktorá má z konania z povinného z neodkladného opatrenia strach. Listinnými dôkazmi dostatočne osvedčila naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov, ktorá je nevyhnutná vzhľadom na predpokladané opakujúce sa neoprávnené konanie povinného z neodkladných opatrení, ktorý sa K. H. vyhráza aj prostredníctvom zasielaných správ. Vychádzajúc z popísaného stavu je predpoklad, že povinný z neodkladného opatrenia môže aj v budúcnosti pokračovať v konaní, ktorým neoprávnené zasahuje do osobnostných práv K. H., čím je osvedčené nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Za danej situácie je namieste úprava pomerov účastníkov, aby nateraz bola uložená povinnému z neodkladného opatrenia povinnosť nevstupovať do miesta súčasného bydliska K. H. s maloletou.

4. Zároveň je vhodné, aby bol neodkladným opatrením upravený aj zákaz priblíženia povinného z neodkladného opatrenia k K. H., avšak na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, ktorá dostatočne zaručí ochranu integrity K. H.. Okresný súd prihliadal pri určovaní rozsahu približovania sa k K. H. na to, aby zásah do práv povinného z neodkladného opatrenia, tohto obmedzoval v čo najmenšej možnej miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu zamýšľaného K. H. (proporcionálnosť nariadeného neodkladného opatrenia), prihliadajúc na prirodzene existujúci záujem povinného z neodkladného opatrenia na prípadnom styku s maloletou dcérou pochádzajúcou zo vzťahu strán, ako aj na prípadné súdne, trestné a správne konania, v súlade s čím vymedzil výnimky, na ktoré sa zákaz priblíženia nebude vzťahovať, umožňujúc stretávanie v konaní pred súdom, prípadne orgánmi činnými v trestnom konaní, ako aj priblíženie nevyhnutné na realizáciu prípadného súdom upraveného styku s maloletým dieťaťom, ktoré priblíženie umožnené povinnému z neodkladného opatrenia výlučne na účely realizácie súdom prípadne v budúcnosti upraveného styku s maloletou nezasiahne do práv K. H. tak, akoby absolútny zákaz tohto priblíženia zmaril, resp. sťažil praktickú realizáciu styku povinného z neodkladného opatrenia s maloletou, čo by nebolo ani v záujme samotnej maloletej.

5. Vzhľadom na charakter konfliktov vedúcich k nariadeniu neodkladného opatrenia sa okresný súd nestotožnil s názorom K. H., že je potrebné nariadiť neodkladné opatrenie bez obmedzenia doby trvania. Na OR PZ v Trnave, OO PZ Leopoldov prebieha trestné konanie vedené na podklade trestného oznámenia K. H. a okresný súd takéto obmedzenie trvania neodkladného opatrenia považuje za dôvodné, keď v prípade, ak by sa preukázalo, že podozrenie zo spáchania trestného činu vo vzťahu k povinnému z neodkladného opatrenia bolo dôvodné, K. H. bude chrániť až do právoplatného skončenia konania (napr. až do odsúdenia páchatel'a). V prípade, ak by sa podozrenie na základe trestného oznámenia ukázalo ako nedôvodné, neodkladné opatrenie zanikne zastavením trestného stíhania (trestného konania) v ktoromkoľvek jeho štádiu. Preto okresný súd určil časové trvanie neodkladného opatrenia podľa § 330 ods. 1 CSP (III. výrok) do skončenia trestného konania začatého na základe trestného oznámenia zo dňa 23.8.2021 vedeného pod značkou ČVS:ORP-1289/LP-TT2021. Mal za to, že nariadenie neodkladného opatrenia bez obmedzenia doby trvania by nebolo proporcionálne, keďže by takto formulované neodkladné opatrenie nezabezpečilo ochranu práv a oprávnených záujmov oboch sporových strán, ale neúmerne situácii zaťažilo protistranu. Povinný z neodkladného opatrenia má v prípade zmeny okolností, či skorého upokojenia situácie, možnosť žiadať o zrušenie tohto neodkladného opatrenia, prípadne žiadať od K. H. náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia (nariadeného napríklad na základe K. H. v návrhu uvádzaných tvrdení, ktoré by sa preukázali ako nepravdivé) vznikla. Vzhľadom na to, že okresný súd trvanie neodkladného opatrenia časovo limitoval, K. H. neuložil povinnosť podať v určitej lehote po nariadení neodkladného opatrenia žalobu vo veci samej, keď v zmysle § 336 ods. 1 CSP je tu predpoklad, že neodkladným opatrením

možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, ale poučil povinného z neodkladného opatrenia v zmysle § 337 ods. 1 a 2 CSP o možnosti podať žalobu vo veci samej o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla (výrok V.).

6. Návrh v časti uloženia povinnosti povinného z neodkladného opatrenia nekontaktovať K. H., považuje okresný súd za nedôvodný, návrh v tejto časti zamietol. Pripustil, že aj formou písomného, telefonického či podobného kontaktu by mohol povinný z neodkladného opatrenia zasahovať do psychickej integrity K. H. a spôsobovať jej stres, avšak K. H. má dostatočne účinné nástroje obrany tak, aby sa jej prípadné pokusy o útok takouto formou nedotkli, resp. dotkli len minimálne. Pokiaľ totiž povinný z neodkladného opatrenia bude zneužívať kontakt touto formou na útoky voči nej, má K. H. možnosť kedykoľvek zmeniť telefónne číslo, prípadne hovory neprijímať a písomnosti od povinného z neodkladného opatrenia nečítať.

7. Aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v časti týkajúcej sa návrhu na uloženie zákazu povinného z neodkladného opatrenia nepribližovať sa k maloletej B. (IV. výrok), okresný súd zamietol. Z obsahu spisu v prejednávanej veci, za osvedčený treba považovať nedostatok spolužitia rodičov maloletej, pričom na okresnom súde prebieha pod sp. zn. 17Pc/15/2021 konanie o určenie otcovstva k maloletej a aj samotná K. H. v návrhu uviedla, že otcovstvo povinného z neodkladného opatrenia nepopiera a toto bolo aj na pojednávaní konanom dňa 27.9.2021 určené súhlasným vyhlásením rodičov. V časti úpravy práv a povinností k maloletej nebolo v konaní dosiaľ rozhodnuté. Konštatoval, že v konaní nebola osvedčená nijakým spôsobom danosť nároku. Poukázal na § 325 ods. 2 písm. h) CSP, ktorý upravuje zdržanie sa určitého konania - priblíženia sa v súvislosti s ochranou integrity ohrozenej osoby. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabrániť akejkoľvek forme násillia. Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nebolo preukázané, že by povinný z neodkladného opatrenia, v čase keď sa domáhal styku s maloletou, priamo ohrozoval život a zdravie maloletej. To, že sa povinný z neodkladného opatrenia vyhráza K. H. (ktorá má z takéhoto konania strach), neznamená, že by chcel ublížiť maloletej. Zo zápisnice z pojednávania zo dňa 27.9.2021 v konaní sp. zn. 17Pc/15/2021 vyplýva, že povinný z neodkladného opatrenia popiera tvrdenia K. H., že by bol užívateľom návykových látok alebo alkoholu vo zvýšenej miere, pričom bol zároveň v tomto konaní zaviazaný na preukázanie, že neužíva návykové látky. Okresný súd je toho názoru, že nateraz nebolo osvedčené tvrdenie K. H. o takom konaní povinného z neodkladného opatrenia, ktorým by ohrozoval život a zdravie maloletej B., keď sa prirodzene domáha styku s ňou. Zákaz priblíženia sa k dieťaťu, resp. zákaz styku otca s dieťaťom je výnimočné riešenie a vážny zásah do rodičovských práv a povinností, je faktickým obmedzením rodičovských práv. Možno k nemu pristúpiť len pri splnení hmotnoprávneho dôvodu, ak je to v záujme maloletého dieťaťa. Preto nariadenie zákazu styku otca s maloletou neodkladným opatrením by bolo obchádzaním potreby vykonania riadneho dokazovania a skutkového a právneho vyhodnotenia celej veci. Riešenie uvedenej situácie vo vzťahu k maloletej, pokiaľ nie je osvedčené predloženými dôkazmi, si vyžaduje dôsledné dokazovanie, ktoré súd v konaní o neodkladnom opatrení nevykonáva. Za tejto situácie je potom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k maloletej neopodstatnený. Predložené lekárske správy nepreukazujú žiadne zranenia spôsobené maloletej, ale jej zdravotné problémy, ktoré sú neurologického charakteru.

8. O trovách konania rozhodol okresný súd v zmysle § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania, keď prihladol na to, že K. H. bola v konaní úspešná v časti o uloženie povinnosti zákazu vstupu do nehnuteľnosti, iba čiastočne úspešná pri uložení zákazu nepribližovania sa k nej, kde vymedzil výnimky nad ňou navrhovaný rozsah a zmiernil rozsah zákazu približovania (z 30 m na 10 m) a súčasne nebolo vyhovené v časti nariadenia neodkladného opatrenia spočívajúcom v zákaze jej kontaktovania a v nariadení neodkladného opatrenia bez časového ohraničenia, keď okresný súd jeho trvanie ohraničil. Po celkovom posúdení úspechu a neúspechu strán v konaní, konštatoval, že tento možno považovať za vyrovnaný.

9. Okresný súd ustanovil maloletej procesného opatrovníka, ktorý bude zastupovať záujmy maloletej v konaní, nakoľko neodkladné opatrenie sa z časti týkalo aj maloletej. Za procesného opatrovníka pritom ustanovil podľa trvalého bydliska a aj obvyklého pobytu maloletej miestne príslušný Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, nakoľko žiaden z účastníkov návrh na ustanovenie blízkej osoby za opatrovníka nepodal.

10. Proti tomuto uzneseniu podali odvolanie navrhovateľky výlučne III., IV., V. a VI. výroku, navrhli jeho zmenu a vyhovieť návrhu (povinnému z neodkladného opatrenia ukladá zákaz približovať sa k maloletej B. H., nar. X.X.XXXX na vzdialenosť kratšiu ako je 30 metrov, neodkladné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania vedeného pred Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 17Pc/15/2021, V. výrok ruší) s poukazom na § 365 ods. 1 písm. b), d), f), h) Civilného sporového poriadku. Argumentovali tým, že splnené boli a aj naďalej sú podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia aj v zamietnutej časti (čo do zákazu približovania sa k mal. B., tiež ohľadom zmeny trvania neodkladného opatrenia ako aj potreby zmeny poučovacej povinnosti). Nesúhlasí so závermi okresného súdu, že keďže povinný z neodkladného opatrenia popiera, že by bol užívateľom alkoholu vo zvýšenej miere alebo návykových látok, nateraz nemá byť osvedčené tvrdenie K. H. o takom konaní povinného z neodkladného opatrenia, ktoré by ohrozovalo život a zdravie maloletej. Ani s konštatovaním, že okresný súd nemal mať za osvedčené, že v čase, keď sa povinný z neodkladného opatrenia domáhal styku s maloletou, priamo ohrozoval jej život a zdravie. Okresný súd sa sústredil najmä na vyhrážky povinného z neodkladného opatrenia a trestné stíhanie, nevyporiadal sa však s ostatnými dôkazmi a to fotografiami, z ktorých je zrejmé poškodenie zariadenia bytu povinným z neodkladného opatrenia (rozbil výplň dverí a trúbu) a aj ako poškodil byt, ktorý sám užíval. Nevysporiadal sa s obsahom zápisnice z pojednávania vo veci sp. zn. 17Pc/15/2021 zo dňa 27. 9. 2021, v ktorej sú uvedené správy z chatovej komunikácie, z ktorej vyplýva, že sám povinný z neodkladného opatrenia sa priznal k užívaniu návykových látok („10.03.2020 na otázku ani trošku zo strany otca, matka odpovedá: „toľko čo ty si ochotný skončiť s trávou a podobnými vecami a začať kontrolovať aké slovné spojenia používaš najmä pred deťmi“, odpoveď otca „som bibiška“, 19.3.2020 - otec uvádza: „a húlil som až včera od jedu a robíš zo mňa k...“, 5.4.2021 - pôjdem na liečenie jak hovoríš, ale chcem vidieť B. predtým, kvôli nej spravím všetko na svete, dohodneme sa?“ /malo sa to týkať marihuany/, 17.5.2021 - „naschvál nehúlim, ale zmenu nevidím žiadnu z tvojej strany a ani asi neuvidím“, Matka navrhovateľa v komunikácii priznáva, že jej syn mal problémy s marihuanou, 21.3.2021 - sms komunikácia/(Messenger)“. Povinný sám uznáva svoj kontakt s omamnými látkami, poškodzuje huteľné veci, z fotografií je zrejmé, v akom prostredí žije, v byte sa podľa fotografií nachádzajú komponenty na užívanie omamných látok a byt nie je v stave spôsobilom, aby sa tu mohlo zdržiavať maloleté dieťa. Skúmaním nie je styk povinný z neodkladného opatrenia ako otca s maloletým dieťaťom, ale riziko, ktoré môže predstavovať, ak by sa k dieťaťu priblížil. Práve zo sekundárnych znakov - prostredia ako žije a ako sa správa, vyplýva nielen dôvodné podozrenie o tom, že povinný z neodkladného opatrenia v kontakte s omamnými látkami je a tiež to vyplýva aj zo screenshotov chatovej komunikácie. V minulosti sa povinný z neodkladného opatrenia zmocnil proti vôli K. H. maloletej B., a to v stave vylučujúcom bezpečnú starostlivosť o maloletú. Pokiaľ má okresný súd za osvedčené, že konanie povinného z neodkladného opatrenia voči K. H. bolo opakovane neoprávnené, a to vyhrázaním sa prostredníctvom zasielaných správ, je nutné zdôrazniť, že násilie (akoukoľvek formou) páchané na rodičovi (v danom prípade na matke) je násilím aj voči dieťaťu. Samotný štýl komunikácie povinného z neodkladného opatrenia nasvedčuje možnej patológii v jeho osobnosti, resp. neschopnosti regulovať svoje správanie, resp. problematické užívanie omamných látok, ak nie závislosť, čím sa dostáva do ohrozenia aj maloleté dieťa. Povinný z neodkladného opatrenia v konaní sp. zn. 17Pc/15/2021 (podľa údajov ESS k 21.10.2021) nepredložil ani výsledky požadovaných vyšetrení a testov a ani nepreložil potvrdenie od odborného lekára (adiktológia), tak zatiaľ nepreukázal, že omamné látky neužíva. Výsledky dokazovania v konaní sp. zn. 17Pc/15/2021 majú vplyv na možný kontakt povinného z neodkladného opatrenia ako otca s maloletou B., je nutné vyčakať aké dôkazy budú predložené. Časové vymedzenie trvania neodkladného opatrenia by bolo vhodné vymedziť do právoplatného skončenia konania vedeného pred okresným súdom pod sp. zn. 17Pc/15/2021, keďže v tomto konaní bude súd skúmať možnú závislosť povinného z neodkladného opatrenia, resp. možné nadužívanie omamných látok. Časové vymedzenie do skončenia trestného konania je nedôvodné a nesprávne, keď aj výrokom VII. bol ustanovený aj procesný opatrovník (ÚPSVaR Piešťany) na zastupovanie záujmov maloletej B..

11. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie povinný z neodkladného opatrenia v celom rozsahu a navrhol napadnuté uznesenie zrušiť podľa § 389 ods. 1 písm. d) CSP. Poukázal na odvolacieho dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. g), f), h) CSP. Argumentoval tým, že potom ako podal dňa 14.7.2021 návrh na určenie otcovstva a úpravu práv a povinností k mal. B. (sp. zn. 17Pc/15/2021) K. H. spolu s matkou dňa 21.8. a 23.8.2021 podávali účelové trestné oznámenia na povinného z neodkladného opatrenia, v súvislosti s ktorými nebol ani v jednej trestnej veci obvinený ani priestupkovo riešený. Neexistujú žiadne objektívne dôvody na to, aby bol otcovi uložený zákaz priblíženia, resp. aby mu nebolo umožnené stretávať sa svojou dcérou. K. H. neosvedčila naliehavosť úpravy pomerov, nakoľko povinný

z neodkladného opatrenia K. H. aktuálne nekontaktuje a v minulosti (po rozchode) ju kontaktoval výlučne iba s úmyslom vidieť svoju dcéru. Tvrdenia uvedené v návrhu, že požíva omamné látky, alkohol, resp. že je agresívny popiera, namieta taktiež predloženú fotodokumentáciu (fotografie boli vyhotovené bez jeho súhlasu) a nezobrazujú aktuálne jeho bydlisku na adrese L. U. XX, T.. Výrok III. nie je určitý a zrozumiteľný, nakoľko nie je zjavné o aké trestné konanie ide (pod akou spisovou značkou je vedené), resp. či sa týka osoby povinného z neodkladného opatrenia a takto znejúci výrok presne neohraničuje dobu trvania nariadeného neodkladného opatrenia. Odôvodnenie rozhodnutia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia, pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím.

12. Procesný opatrovník maloletej Izabely sa k odvolaniam nevyjadril.

13. K odvolaniu navrhovateľiek sa vyjadril povinný z neodkladného opatrenia a uviedol, že je nedôvodné a pridrižiava sa svojho odvolania (zopakoval argumenty z odvolania). Zotrval na argumente, že neexistujú žiadne objektívne dôvody na to, aby mu bol uložený zákaz priblíženia, resp. aby mu nebolo umožnené stretávať sa s dcérou. Poprel požívanie omamných látok, alkoholu, resp. agresivitu. Aktuálne býva na adrese L. U. XX, T..

14. K odvolaniu povinného z neodkladného opatrenia sa vyjadrili navrhovateľky a poukázali na svoje odvolanie, v ktorom je konkrétne popísané, akými dôkazmi je podložené dôvodné podozrenie o kontakte povinného z neodkladného opatrenia s omamnými látkami, s jeho agresiou voči K. H., na poškodzovanie zariadenia bytu, v ktorom žil (ak skutočne prišlo k presťahovaniu). Povinný z neodkladného opatrenia nepoprel, že byt, ktorý je na fotografiách skutočne obývaný a nepoprel ani to, že by byt takto sám bol devastoval. V komunikácii uznal svoj kontakt s omamnými látkami, preto neobstojí jeho popieranie. Predložená chatová komunikácia obsahovala správy vybočujúce z normy slušného, resp. prijateľného správania, sú to správy hrubé, urážlivé, osočujúce, výhražné, z ktorých je zjavné, že objektom záujmu povinného z neodkladného opatrenia nie je maloletá B., ale K. H.. Napriek zákazmu priblíženia sa k K. H. povinný z neodkladného opatrenia zákaz porušil v dňoch 29.10.2021 a 30.10.2021, čo nahlásila na políciu. Výrok III. je určitý a jasný, dokonca nezameniteľný, keďže je tu konkretizované, na základe ktorého trestného oznámenia má byť vedené trestné konanie (a to oznámenia zo dňa 23.8.2021), pre ktoré nie je možné jednoznačne určovať spisovú značku, keďže pri kvalifikácii skutku a v priebehu vyšetrovania môže dôjsť aj k zmene príslušnosti orgánu činného v trestnom konaní, resp. k zmene spisovej značky.

15. K vyjadreniu navrhovateľiek k odvolaniu povinného z neodkladného opatrenia (v spojení s vyjadrením zo dňa 4.1.2022 na čl. 95) sa vyjadril povinný z neodkladného opatrenia a uviedol, že sa pridrižiava doterajších písomných stanovísk. V súvislosti ani s jedným oznámením zo dňa 21.8. a 23.8.2021 nebol v trestnej veci obvinený ani priestupkovo riešený. Neexistujú žiadne objektívne dôvody na to, aby bol ako otcovi uložený zákaz priblíženia (resp. aby mu nebolo umožnené stretávať sa svojou dcérou). Popiera tvrdenia K. H., že porušil zákaz priblíženia, obe stretnutia, ktoré táto popisuje, boli náhodné a nebolo jeho úmyslom priblížiť sa k K. H..

16. K vyjadreniam povinného z neodkladného opatrenia zo dňa 5.11.2021 a zo dňa 30.11.2021 sa vyjadrila K. H. a uviedla, že o spôsobe akým žije povinný z neodkladného opatrenia svedčia fotografie a screenshoty komunikácie. Predložila časť zápisnice z Mestského zastupiteľstva Mesta Leopoldov - konkrétne, že byt, ktorý užíval povinný z neodkladného opatrenia bol odovzdaný o dva mesiace neskôr, byt bol tak poškodený (zničený), že bolo nutné vynaložiť prostriedky vo výške 2.600,- Eur na jeho opravu. V trestnom konaní bolo nariadené znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológie, t.j. vo veci sa koná, nejedná sa o účelové podanie - oznámenie (priložila uznesenie z dôvodu zamedzenia zmarenia účelu trestného konania).

17. K vyjadreniu K. H. sa vyjadril povinný z neodkladného opatrenia a uviedol, že predložené uznesenie MÚ Leopoldov s vecou nesúvisí. O nariadení psychologického znaleckého dokazovania nemá žiadnu informáciu, preto sa k uvedenému nemôže relevantne vyjadriť. Neexistujú žiadne objektívne dôvody na to, aby bol otcovi uložený zákaz priblíženia, resp. aby mu nebolo umožnené stretávať sa svojou dcérou.

18. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

19. Okrem objektívnej prípustnosti odvolania (t. j. existencia rozhodnutia, proti ktorému zákon pripúšťa odvolanie), musí existovať aj subjektívna prípustnosť odvolania. Tzn. že odvolanie musí podať tá strana, v neprospech ktorej bolo vydané rozhodnutie (§ 359 CSP), resp. ten subjekt, ktorý má právo podať odvolanie (§ 360 a § 361 CSP). Záver o tom, že podané odvolanie je prípustné, predpokladá prijatie záveru o oboch stránkach jeho prípustnosti (tak objektívnej ako aj subjektívnej).

20. Subjektívna procesná legitímácia odvolateľa na podanie odvolania vyplýva z ustanovení § 359 až § 361 CSP. Osobou oprávnenou podať odvolanie je v prvom rade tá strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Ak odvolanie nepodala strana sporu alebo za splnenia zákonných podmienok intervenient alebo prokurátor, odvolací súd odvolanie odmietne. Ak odvolanie podala sporová strana, je povinnosťou odvolacieho súdu skúmať, či napadnutým rozhodnutím bolo rozhodnuté v jej neprospech.

21. V predmetnej veci ide o uznesenie, ktorým súd prvej inštancie rozhodol o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia tak, že I. a II. výrokom (v spojení s III. výrokom) návrhu vyhovel, IV. výrokom návrh vo zvyšku zamietol, V. výrokom poučil E. O. o možnosti podať voči K. H. žalobu vo veci samej a to o náhradu škody, resp. ujmu, ktorá by mu vznikla prípadne výkonom neodkladného opatrenia, VI. výrokom rozhodol o náhrade trov konania, keď odvolanie voči týmto výrokom je objektívne prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d/ CSP). Avšak posledným VII. výrokom ustanovil maloletej B. za procesného opatrovníka na zastupovanie v konaní Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, voči ktorému odvolanie nie je prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 CSP a contrario).

22. Povinný z neodkladného opatrenia odvolaním napadol (celé uznesenie vrátane) aj IV. (zamietajúci) výrok, hoci týmto výrokom mu nebola uložená žiadna povinnosť, teda v tejto časti nebolo jeho odvolanie subjektívne prípustné. Zároveň odvolaním napadol aj VII. výrok (o ustanovení procesného opatrovníka maloletej B.), hoci bol riadne poučený v napadnutom rozhodnutí, že voči tomuto výroku odvolanie nie je prípustné.

23. Podľa § 386 CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak a) bolo podané oneskorene, b) bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné, alebo d) nemá náležitosti podľa § 363, ak pre vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

24. Odvolací súd preto podľa § 386 písm. b/ CSP odmietol odvolanie povinného z neodkladného opatrenia voči IV. výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie ako podané neoprávnenou osobou a taktiež podľa § 386 písm. c) CSP odmietol odvolanie povinného z neodkladného opatrenia voči VII. výroku napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie, voči ktorému nie je odvolanie prípustné (postupom podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario bez pojednávania).

25. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1.7.2016 - ďalej len „CSP“), po zistení, že odvolania boli podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolania majú zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolaní (§ 380 ods. 1 CSP v spojení s § 367 ods. 2), s prihliadnutím ex offio na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolaniu povinného z neodkladného opatrenia je možné priznať (čiastočný) úspech, keďže napadnuté uznesenie je vo výrokoch I., II. vecne nesprávne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho zmenu v napadnutom rozsahu podľa § 388 CSP, odvolaniu navrhovateľiek nie je možné priznať úspech, preto napadnutý IV. výrok v časti zákazu priblíženie k maloletej B., postupom podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

26. Predmetom konania na súde prvej inštancie bol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia: súd zakazuje povinnému z neodkladného opatrenia zákaz vstupu na miesto, kde býva K. H. s maloletou

B., t. j. na adresu I. XXX/X, M., súd ukladá povinnému z neodkladného opatrenia úplný zákaz písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať K. H., súd ukladá povinnému z neodkladného opatrenia zákaz približovať sa k B. H. a maloletej B. na vzdialenosť kratšiu ako je 30 metrov.

27. Zamietajúci výrok IV. napadnutého uznesenia v časti úplného zákazu povinnému z neodkladného opatrenia písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami kontaktovať K. H. ako aj v časti zákazu priblíženia sa povinného z neodkladného opatrenia k K. H. nad rámec uloženej povinnosti nepribližovať sa k K. H. na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov, s výnimkou času počas prevzatia resp. odovzdávania maloletej, v súvislosti realizáciou styku s maloletou a s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a správnom konaní, na ktoré bude povinný z neodkladného opatrenia predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na riadnu účasť povinného z neodkladného opatrenia na týchto úkonoch (napadnutý II. výrok uznesenia súdu prvej inštancie), nebol napadnutý odvolaním strán (s poukazom na záver odvolacieho súdu v odseku 24.), preto nadobudol právoplatnosť. Taktiež nadobudol právoplatnosť výrok VII. napadnutého uznesenia, keďže odvolanie povinného z neodkladného opatrenia bolo s poukazom na odsek 24. odmietnuté, pričom voči tomuto výroku odvolanie nebolo prípustné (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 CSP a contrario).

28. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah preskúmaného uznesenia i jednotlivé argumenty odvolateľov predostreté nimi v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol správne ak I. výrokom uložiť povinnému z neodkladného opatrenia povinnosť nevstupovať na miesto, kde býva K. H. spolu s maloletou B., t.j. na adresu I. XXX/X, XXX XX M., II. výrokom uložil povinnému z neodkladného opatrenia povinnosť nepribližovať sa k K. H. na vzdialenosť kratšiu ako 10 metrov, s výnimkou času počas prevzatia resp. odovzdávania maloletej, v súvislosti realizáciou styku s maloletou a s výnimkou účasti na procesných úkonoch v civilnom súdnom konaní, trestnom konaní a správnom konaní, na ktoré bude povinný z neodkladného opatrenia predvolaný, v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch, III. výrokom rozhodol o trvaní neodkladného opatrenia do právoplatného skončenia trestného konania začatého na základe trestného oznámenia K. H. zo dňa 23.8.2021, V. výrokom poučil povinného z neodkladného opatrenia, že môže podať proti K. H. žalobu vo veci samej, a to o náhradu škody, resp. ujmy, ktorá by mu prípadne výkonom neodkladného opatrenia vznikla, VI. výrokom rozhodol, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

29. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

30. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

31. Podľa § 325 ods. 2 písm. f) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje.

32. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

33. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

34. Z obsahu spisu vyplýva, že K. H. a E. O. sú rodičmi maloletej B. H., nar. X.X.XXXX, keď otcovstvo bolo určené súhlasným vyhlásením na pojednávaní dňa 27.9.2021 (vo veci sp. zn. 17Pc/15/2021 o určenie otcovstva a úpravu práv a povinností k maloletej, ktoré nie právoplatne skončené), po podaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. K. H. a E. O. nežijú v spoločnej domácnosti, K. H. je poberateľkou rodičovského príspevku za rok 2021 vo výške 378,10 Eur mesačne (č.l. 29). Dňa 21.8.2021 podala Q. G. G. H. na OO PZ v Leopoldove oznámenie, že E. O. dlhodobo prenasleduje od konca roka 2019 jej dcéru K. H. (vedené pod ČVS: ORP-1289/LP-TT-2021 (čl. 32). Na čl. 33 je založená Zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 23.8.2021 K. H. (vedené pod ČVS: ORP-1289/LP-TT-2021). Podľa nálezu MUDr. Aleny Pobieckej zo dňa 9.8.2021 (č.l. 34) maloletá B. H. má diagnostikovanú inú

poruchu svalového tonusu u novorodenca, ľahkú a strednú pôrodnú asfyxiu. Na č.l. 18 až 27, 38 až 47 je založená komunikácia (sms, messenger medzi E. O. a K. H., matkou E. O. za obdobie od 26.1.2020 do 17.5.2021, na č.l. 4-17 sú založené čiernobiele fotografie.

35. Neodkladné opatrenie slúži dočasnému zabezpečeniu ochrany porušených alebo ohrozených práv strán a je namieste ho použiť tam, kde sa vyžaduje okamžitý zásah súdu. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie, čo pre krátkosť času zvyčajne ani nie je dobre možné. Je však nutné, aby boli splnené základné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia a to buď potreba bezodkladnej úpravy pomerov účastníkov alebo existencia reálnej obavy, že exekúcia bude ohrozená. Súdna prax vyžaduje i naplnenie podmienky, že neodkladným opatrením sa nesmie vytvoriť nenávratný, nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch strán, ani že v dôsledku neodkladného opatrenia vznikne neprimeraná ujma strane, teda že ujma povinného nesmie byť neprimeraná výhode, ktorú nariadením neodkladného opatrenia získa druhá strana. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je nevyhnutné, aby boli aspoň osvedčené (teda musia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

36. Súd poskytuje ochranu práv navrhovateľa prostredníctvom neodkladného opatrenia len v prípade, keď obsah výroku rozhodnutia neporušuje žiadne ústavou zaručené právo alebo slobodu povinného z neodkladného opatrenia. Je preto potrebné skúmať, či postupom súdu alebo obsahom výroku rozhodnutia nedochádza k zásahu do práv a slobôd garantovaných ústavou (ústavnými zákonmi). Pri rozhodovaní o takejto dočasnej úprave sa vychádza len zo stavu, ktorý je tu v čase rozhodovania o návrhu na neodkladné opatrenie. Navrhovateľ, ktorý žiada o nariadenie neodkladného opatrenia musí mať právny záujem na neodkladnom opatrení, t.j. musí osvedčiť potrebnosť bezodkladnej dočasnej úpravy pomerov strán. Danosť právneho záujmu sa skúma so zreteľom na splnenie predpokladov opodstatnenosti takéhoto súdneho rozhodnutia a zároveň navrhovateľ musí osvedčiť, že nariadením neodkladného opatrenia sa dosiahne účel ochrany práv navrhovateľa poskytovanej mu súdom v konaní. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pod potrebou dočasnej úpravy účastníkov sa rozumie stav vzťahov strán, ktorý neznesie odklad.

37. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že bez okamžitej dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo strany ohrozené. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. Ďalším zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie aspoň základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Z charakteru neodkladného opatrenia pritom vyplýva, že pred jeho nariadením súd nevykonáva plnohodnotné dokazovanie a nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie rozhodnutia vo veci samej, pričom pri ich zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Navrhovateľ neodkladného opatrenia osvedčuje (hodnoverne) dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov.

38. Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, bez ohľadu na druh neodkladného opatrenia, keďže zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ani ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností rozhodnutím súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarčinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, 1106 s.). Hoci posúdenie úspešnosti osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia, bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy. Pri osvedčovaní dôvodnosti a trvania chráneného nároku, teda nároku vo veci samej, je žalobca povinný dosiahnuť tzv. hodnoverné osvedčenie (keďže zjavne nedôvodnému nároku nemožno poskytnúť predbežnú procesnú ochranu). Osvedčené skutočnosti majú preto spĺňať atribút vysokej pravdepodobnosti a súd z nich pri rozhodovaní vychádza. Dosiahnutie

náležitej miery pravdepodobnosti rozhodujúcich skutočností z hľadiska hmotného a procesného práva legitimizuje vyhovujúci výrok a teda nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia (porov. Števček M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1106 s.).

39. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd v celkovom kontexte požadovanej procesnej ochrany, či je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením. (Števček, M., Ficová, S. Baricová, J. Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 1092 s.).

40. Procesné zabezpečenie má vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, a to aj pokiaľ nejde o neodkladné opatrenie nariadené počas konania alebo pred nadväzujúcim konaním vo veci samej. Z povahy veci vyplýva, že zjavne nedôvodnému alebo neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia. Jeho podstatou je totiž obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností uznesením súdu, a to vo vzťahu k slobodným a autonómnym právnym subjektom. V rámci osobitných náležitostí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí preto navrhovateľ opísať skutočnosti, hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Posúdenie úspešnosti tohto osvedčenia podlieha špecifickým kritériám typickým pre inštitút neodkladného opatrenia. Rozhodne však možno uzavrieť, že bez osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia do úvahy.

41. Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada. Neodkladné opatrenie má preto slúžiť k dočasnému zabezpečeniu ochrany ohrozených práv, ak naliehavosť situácie vyžadovala okamžitý zásah súdu. Nepriznáva sa ním žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

42. Navrhovateľ neodkladného opatrenia musí súd opísaním rozhodujúcich skutočností presvedčiť o potrebe nariadiť neodkladné opatrenie v záujme dosiahnutia ochranného účelu, ktorý je pre tento inštitút charakteristický. Rozhodujúce skutočnosti musí navrhovateľ náležitým spôsobom osvedčiť.

43. Tvrdenia o obave z ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity (podľa § 325 ods. 2 písm. f/ a h/ CSP) sa týkajú princípu opodstatnenosti procesného zabezpečenia, nenahrádzajú však splnenie ďalšieho zákonného predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie konkrétneho hmotnoprávného nároku, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana formou neodkladného opatrenia, vrátane dôvodnosti a trvania tohto nároku.

44. S ohľadom na uvedené bolo potrebné skúmať existenciu zákonného predpokladu a to osvedčenie existencie právneho (nie faktického) vzťahu medzi sporovými stranami. Neodkladné opatrenie predstavuje procesné zabezpečenie, ktoré musí mať vždy nevyhnutne vzťah ku konkrétnemu hmotnoprávnemu nároku, a to aj pokiaľ nejde o neodkladné opatrenie nariadené počas konania alebo pred nadväzujúcim konaním vo veci samej (§ 326 ods. 1 CSP). Neexistujúcemu nároku nemožno poskytnúť ochranu prostredníctvom neodkladného opatrenia, keďže jeho podstatou je obmedzenie určitých práv a ukladanie subjektívnych povinností. Bez tvrdenia a osvedčenia dôvodnosti chráneného nároku neprichádza nariadenie neodkladného opatrenia ani do úvahy.

45. Odvolací súd má za to (na rozdiel od súdu prvej inštancie), že v danej veci navrhovateľky zastúpené advokátom napriek opisu potreby procesnej úpravy pomerov a obavy z ohrozenia telesnej i duševnej integrity osôb, neosvedčili potrebnosť nariadenia neodkladného opatrenia ako jeden zo

základných predpokladov pre jeho nariadenie, keď neosvedčili žiaden konkrétny hmotnoprávny nárok, ktorému sa malo poskytnúť procesné zabezpečenie, formou navrhovaného neodkladného opatrenia. Pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení súd vychádza predovšetkým z návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, v ktorom má jeho navrhovateľ povinnosť (ak chce byť v konaní úspešný) uviesť rozhodujúce skutočnosti o opodstatnenosti (dôvodnosti) svojho nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana. Tento nárok nebol osvedčený tak vo vzťahu k navrhovateľke 1., ktorá sa domáhala zákazu vstupu miesto ako aj zákazu priblíženia (bývalý partneri a rodičia maloletej B. - je faktický stav, nie však vyjadrenie hmotnoprávneho nároku vyplývajúceho z tohto vzťahu), ako ani k mal. navrhovateľke 2., domáhala sa zákazu priblíženia (faktický stav - dcéra povinného z neodkladného opatrenia). Konanie o nariadenie neodkladného opatrenia podľa Civilného sporového poriadku je kontradiktórnym konaním a súd rozhodujúci medzi dvoma sporovými stranami (o to viac ak je strana právne zastúpená), nemôže za stranu nahrádzať splnenie jej povinností (inak by došlo k porušeniu zásady rovnosti strán v konaní). Bez vymedzenia hmotnoprávneho nároku procesná ochrana, akokoľvek neodkladná a naliehavá, nemôže obstať. Pričom nie je prípustné prenášať procesnú aktivitu zo strany na súd, apelovaním na povahu protistrany a obzvlášť závažný charakter jej protiprávnej činnosti.

46. S ohľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnuté výroky I., II., III. (závislý výrok) postupom podľa § 388 CSP zmenil a návrh v tejto časti zamietol.

47. V prípade obavy o telesnú a duševnú integritu maloletej B. bolo dôvodné, aby navrhovateľka 1., zastúpená advokátom, signalizovala takúto skutočnosť Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Piešťany, pracovisko Hlohovec, ako orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, s potrebou riešenia tejto záležitosti. Ak je daná potreba úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloleťmu dieťaťu, navrhovateľka 1., ktorá je zastúpená advokátom, nepochybne mala a mohla využiť svoje právo podať návrh na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností strán vo vzťahu k maloleťmu dieťaťu, s konkrétnym vymedzením takejto úpravy, vrátane úpravy styku, prípadne jeho zákazu. Z obsahu spisu vyplýva, že potom ako bolo určené otcovstvo povinného z neodkladného opatrenia súhlasným vyhlásením rodičov k maloleť B. (v rámci konania o určenie otcovstva pod sp. zn. 17Pc/15/2021), predmetom konania zostala úprava práv a povinností k maloleť B., vrátane úpravy styku, ktoré ku dňu rozhodovania okresného súdu (ani odvolacieho súdu) nebolo právoplatne skončené. Odvolací súd prisvedčil záveru súdu prvej inštancie, že nariadenie zákazu priblíženia sa povinného z neodkladného opatrenia k maloleť B., ktoré svojou podstatou predstavuje podľa odvolacieho súdu (nariadenie) zákaz styku povinného z neodkladného opatrenia (formou neodkladného opatrenia) by bolo jednak obchádzaním potreby vykonania riadneho dokazovania (ktoré sa v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia nevykonáva) a skutkového a právneho posúdenia hmotnoprávneho dôvodu, ktorým je záujem maloleťmu dieťaťa (v konaní sp. zn. 17Pc/15/2021), ale predovšetkým návrhom nebola osvedčená danosť nároku, ktorého sa má poskytnúť ochrana vo vzťahu k maloleť B..

48. S ohľadom na uvedené v odseku 47. (45.) odvolací súd napadnutý IV. výrok v časti zákazu priblíženia sa k maloleť B. ako vecne správny postupom podľa § 387 CSP potvrdil, keď odvoláciu argumentáciu navrhovateľky nepovažoval za dôvodnú.

49. K uvedenému v odseku 47. odvolací súd dáva do pozornosti, že pri realizácii práv a povinností rodičov, ich zodpovednosti k maloleť B. za jej riadny duševný a telesný vývoj, sú ale jej rodičia nevyhnutne odkázaní na komunikáciu, spoluprácu, prípadné stretávanie sa. Styk otca s maloletou B., a s tým nevyhnutne spojené stretnutie otca dieťaťa s matkou dieťaťa, v záujme maloleťmu dieťaťa, v záujme predchádzania konfliktným situáciám, je nevyhnutné odstrániť rodičmi vzniknuté konfliktné situácie. Obaja rodičia majú nielen práva, ale predovšetkým povinnosti zabezpečovať, realizovať, zdravý vývoj ich dieťaťa. Je preto potrebné, aby sa vyvarovali unáhlených reakcií, aby rešpektovali záujmy dieťaťa, aby dokázali nájsť spoločnú reč a z ich vzájomného vzťahu odstránili negatívne emócie tak, aby sa vedeli a dokázali stretávať aj za prítomnosti ich dcéry bez toho, aby dcéru prípadne vystavovali situáciám pre ňu nepriaznivým; aby pestovali dobrý vzťah dieťaťa k druhému rodičovi.

50. Z dôvodu, že V. výrok o poučení povinného z neodkladného opatrenia podať žalobu vo veci samej, podľa § 379 písm. a) CSP predstavoval závislý výrok vo vzťahu k nariadenému neodkladnému opatreniu (§ 336 ods. 1, 2 CSP), boli dané dôvody pre zrušenie tohto výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. písm. d) CSP (nešlo o rozhodnutie vo veci samej a dôvody na jeho vydanie neboli dané).

51. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie, ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

52. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

54. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

55. Základnou zásadou, ktorá ovláda rozhodovanie o náhrade trov konania civilného sporového procesu je zásada úspechu vo veci vyjadrená v cit. § 255 ods. 1 CSP. V tejto zásade sa premieta myšlienka, že ten, kto dôvodne bránil svoje subjektívne právo, alebo právom chránený záujem, by mal mať právo na náhradu trov konania, ktoré pri tejto procesnej činnosti účelne vynaložil proti procesnej strane, ktorá do jeho právnej sféry bezdôvodne zasahovala. Právo úspešnej procesnej strane voči neúspešnej strane konania na náhradu trov vychádza zo základného štrukturálneho princípu, ktorý sa v civilnom sporovom procese uplatňuje, t.j. zo systému dvoch strán v kontradiktórnom postavení, ktorého rámci strany vystupujú ako vzájomný odporcovia uplatňujúci v konaní protichodné záujmy. Úspech jednej procesnej strany je tak zároveň neúspechom jej procesného odporcu, pričom každá strana sa v medziach daných Civilným sporovým poriadkom snaží pomocou prostriedkov procesného útoku a obrany docieľiť vlastného víťazstva a prehry protistrany. Ak je procesná strana úspešná, mala by jej protistrana nahradiť trovy, ktoré pritom účelne vynaložila, lebo by bolo v rozpore s ochrannou funkciou civilného práva procesného, pokiaľ by civilný proces neumožňoval odstrániť zmenšenie majetkovej sféry strany spôsobené len tým, že bola nútená dôvodne hájiť svoje práva, do ktorých niekto iný nedôvodne zasahoval. Také poňatie civilného procesu by bolo v rozpore s požiadavkou plnej a efektívnej súdnej ochrany a teda aj v rozpore s čl. 46 Ústavy SR.

56. Výnimočné uplatnenie cit. § 257 CSP je odôvodnené tým, že prísna aplikácia ustanovení o náhrade trov konania by mohla v konkrétnych prípadoch viesť k nežiadúcim tvrdostiam. Zákon preto stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k zmierneniu dôsledkov právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Cit. ust. § 257 CSP teda predstavuje odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok aj zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Znamená, že súd nemusí zaviazať neúspešnú stranu nahradiť trovy konania úspešnej strane. Existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa musí tvrdiť a preukázať strana inak povinná zaplatiť náhradu trov konania. Predmetné zákonné ust. tak rozširuje prvky, ktoré majú strany viesť k výraznému zvýšeniu zodpovednosti nielen za výsledok, ale aj priebeh súdneho konania, najmä koncentráciu dokazovania. Aplikácia tohto ustanovenia musí preto zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu. Ustanovenie § 257 CSP pritom nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane; vždy musí ísť celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane, a aby neodporovalo dobrým mravom. V tomto ustanovení je zároveň fixované moderačné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom, pričom zákon stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru, než by plynul z dispozície právnej normy. Zákon vyžaduje na také rozhodnutie dve podmienky: musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti, pričom výklad týchto podmienok je ponechaný na súdnej praxi a je potom vecou konkrétneho prípadu, či došlo k takým okolnostiam, ktoré môžu byť podkladom na rozhodnutie o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania.

57. V zmysle zákonného ustanovenia § 257 CSP súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Znamená to, že súd nemusí zaviazať neúspešnú stranu sporu

na náhradu trov konania, resp. nemusí zaviazať stranu, ktorá spôsobila vznik trov svojím zavinením, aby tieto trovy nahradila protistrane. Použitie tohto ustanovenia preto negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá by inak mala právo na náhradu trov konania. Z tohto dôvodu musí aplikácia daného ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať vždy výnimočný charakter (pozri napr. R 34/1982). Zákon pre rozhodnutie o nepriznaní náhrady trov konania podľa § 257 CSP vyžaduje kumulatívne splnenie dvoch podmienok: dôvody hodné osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. Dôvody hodné osobitného zreteľa, ani výnimočné okolnosti zákon nešpecifikuje. Výklad týchto podmienok ponecháva na súdnu prax, dnes už ustálenú (viď rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 2 MCdo 17/2009, 5 Cdo 67/2010 či 3 MCdo 46/2012), podľa ktorej nemožno § 257 CSP považovať za ustanovenie, ktoré by zakladalo voľnú možnosť aplikácie (v zmysle svojvôle), ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania výnimočne prihliadnuť. Túto normu preto nie je možné interpretovať tak, že je aplikovateľná kedykoľvek a bez zreteľa na základné zásady rozhodovania o trovách konania. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácii, kde sa tieto často vyskytujú, a tento dôvod je daný charakterom tohto konania alebo charakterom procesnej situácie. Aj tu však treba skúmať, či nejde o výnimku z výnimky, či teda na ponechanie účinkov právnej normy nie sú dané dôvody.

58. Nejde o automatické pravidlo, ktoré by sa uplatňovalo vo vzťahu k určitému typu konania (k tomu napr. nálezy Ústavného súdu ČR, III. ÚS 292/07, či I. ÚS 303/12), ale ide o prvok individualizácie, nie ľubovôle zo strany súdu (pozri nález Ústavného súdu ČR, III. ÚS 727/2000). Ustanovenie § 257 CSP neslúži na zmiernovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nález Ústavného súdu ČR, I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 CSP neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo že zároboková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o vedenie konania a jeho výsledok.

59. Odvolací súd má za to že ustanovenie § 257 CSP nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnej strane; vždy musí ísť celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobokové a iné pomery všetkých strán, a tiež na okolnosti, ktoré viedli strany k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní (tu už s možnosťou zhodnotiť konkrétne správanie sa strán pred podaním žaloby na súd, v priebehu konania). Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich hľadísk je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane, a aby neodporovalo dobrým mravom. V tomto ustanovení je zároveň fixované moderačné právo súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kauzistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom, pričom zákon stanovuje všeobecné podmienky, za ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru, než by plynul z dispozície právnej normy. Zákon vyžaduje na také rozhodnutie dve podmienky: musí ísť o dôvody hodné osobitného zreteľa a o výnimočné okolnosti, pričom výklad týchto podmienok je ponechaný na súdnej praxi a je potom vecou konkrétneho prípadu, či došlo k takým okolnostiam, ktoré môžu byť podkladom na rozhodnutie o zmiernení účinkov právnych noriem, ktoré upravujú náhradu trov konania.

60. Ustanovenie § 257 Civilného sporového poriadku predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok a od zásady zodpovednosti za zavinenie. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí však ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobokové a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. M Cdo 14/99 z 1.9.2000).

61. Ďalšou zo skupín prípadov, v ktorých aplikácia ustanovenia § 257 CSP prichádza do úvahy, sú prípady charakteristické sociálnym aspektom, ktorý vystupuje do popredia vtedy, keď povinná strana

sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami. V takýchto prípadoch súd zohľadňuje osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery oboch strán, prihliada na postoj strán v konaní a prípadne iné okolnosti a môže dospieť k záveru o úplnom nepriznaní trov konania úspešnej strane, a to práve s ohľadom na intenzitu preukázaných dôvodov hodných osobitného zreteľa (citované z uznesenia Ústavného súdu SR z 8. decembra 2011, sp. zn. II. ÚS 563/2011-14, a prispôsobené novej právnej úprave).

62. O nároku na náhradu trov konania medzi mal. navrhovateľkou 2. a povinným z neodkladného opatrenia rozhodol odvolací súd podľa § 391 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 v spojení s § 257 CSP tak, že v konaní na súde prvej inštancie a odvolacom súde povinnému z neodkladného opatrenia voči mal. navrhovateľke 2. ako procesne síce úspešnej strane nárok nepriznal, keď skutočnosť, že maloletá B. je dcérou povinného z neodkladného opatrenia (ku ktorej má tento vyživovaciú povinnosť), ktorá nezapríčinila skutočnosť, že jej rodičia majú medzi sebou vzájomné rozpory (po ich rozchode), ktoré nielenže vyústili do podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ale v konečnom dôsledku majú dopad aj na situáciu maloletej B. a to aj pokiaľ ide o jej možný kontakt/hekontakt s otcom (povinný z neodkladného opatrenia), pričom uvedené skutočnosti odôvodňujú postup podľa § 257 CSP v danej veci.

63. O nároku na náhradu trov konania medzi navrhovateľkou 1. a povinným z neodkladného opatrenia rozhodol odvolací súd podľa § 391 ods. 1, 2, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 v spojení s § 257 CSP tak, že v konaní na súde prvej inštancie a odvolacom súde povinnému z neodkladného opatrenia voči navrhovateľke 1. ako procesne síce plne úspešnej strane nárok nepriznal. Odvolací súd bral zreteľ na osobnú, finančnú a sociálnu situáciu navrhovateľky 1. ako na dôvod hodný osobitného zreteľa odôvodňujúci aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku. Navrhovateľka 1. je bez pochybností v ťaživej životnej situácii, keď zabezpečuje osobnú starostlivosť maloletej B., je poberateľkou (iba) rodičovského príspevku vo výške 378,10 Eur mesačne. Zároveň zohľadnil aj výnimočné skutkové okolnosti tohto konkrétneho prípadu, keď navrhovateľka 1. a povinný z neodkladného opatrenia majú problémy s komunikáciou, vznikajú medzi nimi nedorozumenia, rozpory a konflikty, ktoré každý zo zúčastnených vníma vlastnou optikou, a ktoré ako už konštatoval odvolací súd dopadajú nielen na vzťahy medzi rodičmi ale aj na vzťahy medzi maloletou a jej otcom. Uloženie povinnosti na náhradu trov konania navrhovateľke 1. z neodkladného opatrenia by tak podľa odvolacieho súdu predstavovalo neprimeranú tvrdosť voči navrhovateľke 1. a jej celkovú situáciu ešte zhoršilo.

64. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).